

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

CSŐD BE KERGET A BANK

**A BANKOK UZSORA-HITELEI KILÁTÁSTALANSÁGBA VEZETTÉK
AZ ORSZÁGOT, A LAKOSSÁGOT. A PROFITOT ELVITTÉK, MOST VISZIK
A HÁZAKAT, S TENYERÜKET NYÚJTJÁK AZ ÁLLAM FELÉ SEGÍTSÉGÉRT.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

THE TICKETS, PLEASE!

The tickets, please, azaz: kérem a jegyeket! E szavakkal állította meg barátomat egy nem túl rokonszenvesnek tűnő úriember a Mátyás-templom kapujában. Barátom rossz néven vette az inzultust, és közölte, hogy velem magyarul beszéljenek, ha már Magyarországon van, és ráadásul még magyar is. Az illető azonban közölte, hogy akár magyar, akár nem, a Mátyás-templomot csak belépővel lehet megnézni. Barátom egyébként azért jött Pestre, hogy két gyermekének megmutassa mindazt, amit minden apuka megmutat legalább egyszer gyermekének, végül is ettől érezzük magunkat magyarnak. Mondjuk, lássa már a gyerek a Budai Várat, a Halászbástyát, pár múzeumot, sőt - talán nem túl nagy igény – az Állatkertet is. Barátom vidéken lakik. Nem messze, de a vonat- vagy a buszjegy elég drága ahhoz, hogy iszonyúan messze érezze magát. Nos, barátom legyintett egyet, s gondolta, hogy ha már a templomba nem lehet ingyen bemenni, mennek a Halászbástyára. Emlékezett, hogy az ő gyerekkorában, úgy 25-30 éve mindez ingyen volt. Nos, a Halászbástyából sem lett semmi, mert ha itt fizetnek, nem telt volna az Állatkertre. Barátom nem érzi jól magát ebben az országban. Elege van abból, hogy nem tudja, mi várja holnap. Elege van abból, hogy rettegni kell a számláktól. Elege van abból, hogy akármit tesz, ő azt a keveset sem tudja megadni gyerekeinek, ami szerinte minden gyermeknek járna a 21. századi Európában. Elmegy, itthagya az országot; munkát, megélhetést, otthont

keres gyermekeinek és magának. Teheti, hiszen szabadság van és demokrácia. Legfeljebb, ha egyszer vissza akarna jönni, valaki megállítja a határon: the tickets, please!

KISPIAC

Abádszalókon jártam a héten. Újdonsült párttagjainknak adtam át a munkáspárti vörös tagkönyvet, ami jelzi, hogy ezek a dolgozó emberek nem csupán utálják a tőkés rendszert, de tenni is akarnak ellene. Megyei harcostársaim biztattak, hogy osztozassuk A Szabadságot a piacon, ha már úgyis itt vagyunk. Aznap kispiac volt. A falusi ember tudja, hogy nagypiac, amikor sok eladó, sok termelő hozza a termékét a piacra, többnyire csak egyszer van a héten. Belenyugodtam, hogy a kispiacra nem lesznek sokan, de azért egy kicsivel többre számítottam. Az abádszalóki kispiacra ketten árultak, egy kedves hölgy tejet és túrót, egy másik, nem kevésbé kedves hölgy pedig zöldséget, gyümölcsöt. Sok oka van ennek, magyarították, látván csodálkozásomat. Manapság annyi nagy üzlet van a városban, mint soha korábban. Aztán kinek éri meg a saját termelés ilyen vetőmagárák mellett, kinek éri meg öntözni, műtrágyázni, a növénykültúrák áráról már nem is beszélve. És tényleg! A város környékén, a portákon alig látni virágot; paradicsom, paprika sehol, legfeljebb fű nő a kertekben. Eszembe jutott gyermekkorom. Irén néném Csongrádon világgá szaladt volna szégyenében, ha zöldségért, gyümölcsért a boltba kellett volna mennie. Minden megtermelt a kertben, sőt húsról se nagyon

kellett költeni, hiszen disznó, csirke, nyúl minden háznál volt. Nos, nem az lenne a normális, hogy egy országban, ahol „van folyó, s földje jó, és legelőin fű kövér”, ott magunk termelnénk meg, amire szükségünk van? Nem az lenne a bölcs kormánypolitika, amely ezt támogatná, és egyúttal megvédene bennünket a külföld szemetétől?

DÍSZKÚT MAI MAGYAR MÓDRA

Bevallom őszintén, nagyon foglalkoztatott a gondolat, hogy melyik tér is kapta meg Tihanyban Mádl Ferenc nevét. Tetszenek emlékezni, maga Áder János avatta fel a teret, az embert próbáló kánikulában szép sötét öltönyt húzva a történelmi eseményre. Az elmúlt években egy kicsit jobban megismertem Tihanyt, s csupa jót mondhatok róla. Az önkormányzat dicséretére legyen mondván, a falu virágos, tiszta, kis hazánk szebbik oldalát mutatja a külföldieknek is, meg nekünk, magyaroknak is. Jó, jó, az éttermek poccsok, de ez nem tragédia. Az árak úgy felmentek, hogy a vendégek többsége külföldi. „Azokért meg nem kár, a bőrük alatt is pénz van, gyerünk, csapjuk be, kopasszuk meg őket!” Nos, törtem a fejem, hogy hol is lehet a tér, amelyet az egykori köztársasági elnökről neveztek el, mert ugye olyan sok hely nincs a félszigeten. Nos, rátaláltunk, nem messze az apátságtól. A tér impozáns, gyönyörűen kikövezték, csak úgy éget a fehér kő a napsütésben. A kultúrházat és a teret övező többi épületet is nagyon ízlésesen rendbe hozták. Látszik, hogy a pénzt nem sajnálták. A tér fénypontja egy kút. Gondoltam, hogy a kúttal valamit üzennek nekünk, mert úgy egyébként minek tették volna a teljesen üres térre? A nemes kőből faragott díszkútból sokatmondóan csordogál a víz. A sokmillió, állami fontosságú beruházás részeként a kútra kórházi ragasztószalaggal egy A/4-es lapot rögzítettek. Nem ivóvíz!

Díszkút mai magyar módra.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A volt jobbikos Szegedi Csanád felkereste Köves Slomó rabbit, pénteken találkoztak az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség központjában. Az európai parlamenti mandátumát megtartó politikus kijelentette: „Ha az elmúlt években tettem bármi olyan kijelentést, ami megsértette volna a zsidó közösséget, azért elnézést kérek.” Hozzátette: elutazik Auschwitzba, hogy lerója kegyeletét.

Munkáspárt: Gyorsan lefoszlott a gárdista egyenruha Szegedi úrról. Ami önmagában nem is baj, s a bocsánatkérés is helyén való lenne, ha az ex-jobbikos vezetőt valamiféle megvilágosodás, s nem csúf lebukás vezérelné. Na meg a személyes érdek. A hirtelen pálfordulás továbbra is arról szól, hogy Szegedi zsarolható volt zsidó származásával. A jobbikos vezetőknek ez sem, az sem tetszett. Kérték is volna vissza a milliós fizetéssel járó „babaruhát”, amúgy „morálisan”. Pénz vagy ideológia? Szegedi választott. Most egyszerűen új társaságot keres. A többi sima porhintés.

2. Az LMP, a 4K!, a Szolidaritás, a Milla és további szervezetek képezhetik a magyar politika új pólusát, amely demokratikus, rendszerkritikus és európai értékek köré szerveződve elnyerheti 2014-ben a most még bizonytalan tömegek támogatását – mondták el a szervezetek képviselői az 5. Ökopolitikai Nyári Egyetem zárónapján.

Munkáspárt: Micsoda program! Meg kell szerezni a tömegek támogatását! Sőt, ahogyan fogalmaztak, „a dühös vidéki szavazók és a digitális szakadék túloldalán élők elérése a kulcsénevező”. Lehet, hogy ilyen emberekkel még az életben nem találkoztak, de ez annyira frappáns megfogalmazás! Az fel sem merül bennük, hogy ezeknek az embereknek milyen gondjai lehetnek, nem is kínálnak megoldást. Még a problémát sem vetik fel. Munkanélküliség, hajléktalanság, éhezés? Milyen csúnya szavak! Az emberek összefogást akarnak: ime. Cserébe jöhet a bársonyszék. A többi lényegtelen.

3. Olaszországban egyre agresszívabb hangnemet ütnek meg Németországgal szemben az európai folyó vitában. A kampány csúcsát a múlt pénteken a Giornale című lap mutatta fel, amely első oldalán „A negyedik birodalom” címmel közölt cikket. „Most visszatérnek, de már nem ágyúkkal, hanem euróval.” „A németek az eurót a saját ügyüknek tartják, mindent le kell nyelnünk, és alá kell vetnünk magunkat az új, Angela Merkel nevű császárnak, aki nálunk, idehaza is parancsolgatni akar”.

Munkáspárt: Miért van az, hogy egyre többen vonnak párhuzamot az akkori és mostani német világhatalmi törekvések között? Talán azért, mert igaz? Van még önálló magyar mezőgazdaság, ipar, kereskedelem, nemzetgazdaság? Nincs. Szabályoz az EU, diktál az IMF. Pedig mi független Magyarországot akarunk!

4. 350 millió ment el bútorbeszerzésre idén a Nemzetgazdasági Minisztérium háttérintézményeinél. Hogy érzékeljük, mennyi

pénz ez: ha napokra osztjuk le a költést, akkor ez napi 1,5 millió forintot jelent. A legtöbb holmira a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak volt szüksége: az intézmény 320 millió forintért vett különféle bútorokat, de milliókat költött a Magyar Államkincstár, a Nemzeti Külgazdasági Hivatal, a Nemzeti Innovációs Hivatal és az Államadósság Kezelő Központ is.

Munkáspárt: Készséggel elhiszük, hogy az előző kormányzat vitt mindent, ami mozdítható, de azért ennyire? És ez csak egy a nyolc minisztérium közül! Kérdezzük még, mitől van ekkora államadósság, hová tűnnek el a befizetett adóforintok? Hát „kicsire nem adnak”. Ezek nem milliárdos tételek, nem kell elszámolni velük... S demagógia ide vagy oda, a megszorító intézkedések közepén mi másra is lehetett volna fordítani ezt a pénzt? Csak halkan sügünk: lakásépítés, gyermekétkeztetés...

5. Óriási kudarcnak néz ki az eddig elért eredmények alapján a Nemzeti Eszközkezelő, amiről a miniszterelnök két éve még azt ígérte, hogy minden lakáshitelest megment. Összesen nyolc darab bajba jutott adós lakását vette meg féléves működése alatt, vagyis a legutóbbi terveket alapul véve idén már csak további 7992 lakást kell megvenniük.

Munkáspárt: Fenti hírünk tükrében csak egy adat: a nyolc lakásra összesen nem költöttek 30 millió forintot.

6. A miniszterelnök által létrehozott alapítvány több százmillió forintért vásárolt földeket, valamint három ingatlant a Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia szeptemberben nyitó szakiskolájához. A faluban több milliárd forintos stadionberuházás valósul meg, részben adókedvezményből. A szakiskola tangazdasága a helyi polgármester, egyben akadémiai elnök, Mészáros Lőrinc mezőgazdasági telepe lesz. Mészáros a vitatott és tíz évre titkosított állami földbérlet-pályázatok egyik helyi nyertese, összesen 1377 hektár állami földbérletet nyert el.

Munkáspárt: Megismételjük a kulcsszavakat. Több milliárd. Stadion. Adókedvezmény. Titkosított pályázatok. Mit lehet erre mondani?!

7. Pénztáborba mennek az igazán gazdag családok gyerekei a gazdag nyugati államokban. A tábor szervező amerikai Financial Management Partners egy nagy lehetőségeket rejtő üzleti résbe talált be: egyre sikeresebbek az olyan cégek, amelyek az igazán gazdag családok generációit hosszú távon szolgálják ki. Ezek a szolgáltatások a könyvelés, befektetés, a pénzügyek és a cselédsereg menedzselésétől egészen a privát repülőgépek beszerzéséig tartanak.

Munkáspárt: S lám, épül az új arisztokrácia. Már eljutottunk addig, hogy a jó iskolák fizetősek, tehát csak a gazdagok gyerekei tanulhatnak kiemelkedő színvonalon. Most bevezetik a nyári tréninget: tanulj meg gazdag módjára gondolkodni, viselkedni! A pornép majd hajbókol előtted.

A BANKOK KIFOSZTJÁK AZ ORSZÁGOT

„MIT AKAR AZ IMF? A NEMZETKÖZI VALUTAALAP AZÉRT KÉNYSZERÍTI RÁNK AZ ÚJABB HITELT, HOGY A PÉNZBŐL A KORMÁNY CSÖKKENTSE A BANKSEKTORON LÉVŐ TERHEKET. A HITEL CSAK ÚGY FIZETHETŐ VISSZA, HA A LAKOSSÁGON LÉVŐ TERHEKET NÖVELIK. MI FIZETHETÜNK AZÉRT, HOGY A BANKÁROK GAZDAGODHASSANAK. CSERÉBE SEMMIT, DE SEMMIT SEM KAPUNK.”

KAPITALISTA MAGYARÁZAT

Török Zoltán, a Raiffeisen Bank vezető elemzője „kapitalistául magyarzza”, hogy miért nem, vagy csak alig hiteleznek a bankok a magyar pénzpiacon. Ez részben abból fakad, hogy jelentősen lecsökkent a kockázatvállalási hajlandóságuk, és egyes iparágakat, mint hitelezési célpontokat, „tiltottá” nyilvánítottak a bankok tulajdonosai. Szerinte azzal egyelőre nem kell számolni, hogy kivonulnának a magyarországi pénzpiacról jelentősebb hitelintézetek, eddig csak kisbankok vonultak ki az országból, de a nagyobb hitelintézeteknél is jelentős költségmegtakarítás várható. Az utóbbi két-három évben nagyarányú létszámleépítés történt a hazai bankszektorban, hozzávetőleg mintegy 3000 banki dolgozót bocsátottak el, és jelentős méreteket öltöttek a fiókbezárások, illetve a bankon belüli átszervezés, vagy a munkafolyamatok kiszervezése.

Török Zoltán szerint a következő két-három évben nem várható, hogy a hazai bankszektorban a hitelezés jelentősebben megugrana, sokkal alacsonyabb lesz a mainál a bankok hitel/betét-mutatója, és emiatt a bankok részéről nem, vagy csak kis mértékben várható a gazdasági növekedés támogatása. Ezért igen szerény növekedéssel lehet számolni az országban a következő években - emelte ki. S mindezt kiknek is köszönhetjük?

Az elmúlt két évben 3500 milliárd forintot vittek el a külföldi bankok Magyarországról. Ebből az összegből akár másfélmillió új állást lehetett volna teremteni. Ráadásul a pénzüzetek „kapitalista alapfeladatukat” sem hajtják végre: kiugróan magas kamataikkal a minimálisra csökkentették a vállalkozásoknak nyújtott hitelek számát, művi módon visszafogva, illetve végleg tönkretéve a magyar gazdaságot. Mindez csak és kizárólag a multinacionális cégek és tulajdonos bankjaik érdeke.

Nem befektetnek, nem hiteleznek, hanem egyszerűen lefölozik és hazaviszik a hasznot – röviden így foglalható össze a külföldi bankok magyarországi működése.

2010-ben 1700 milliárd forintot, 2011-ben pedig 1800 milliárd forintot vontak ki magyarországi leánybankjaikból a külföldi pénzüzetek – derül ki a Magyar Nemzeti Bank adataiból. A jegybank számításai szerint a folyamat az idén sem áll meg, 2014-ig további 1500-2000 milliárd távozhat az országból.

Mi történik? A válság miatt a nagybankoknak pénzre, egyre több pénzre van szüksége. Részben, hogy tulajdonosaiknak fenntarthatassák az eddigi haszonkulcsot, részben, hogy

további pénzt pumpáljanak saját országuk gazdaságába. A németbe, franciába, olaszba. Honnan lehet ezt a pénzt elvenni? Természetesen a leányvállalatoktól, a gyarmatokról.

Mondhatnánk, hogy egy bank azt tesz a saját pénzével, amit akar. Csakhogy ez nem ilyen egyszerű. Három évvel ezelőtt a magyar állam, az akkori MSZP-kormány megsegítette a bankszektor. Sőt, lényegében ezért vett fel és kapott IMF-hitelt, hogy továbbadhassa a bankoknak – miközben természetesen a hitel kamatait és törlesztőrészeit a magyar állam, a magyar adófizetők, mi fizetjük.

Idézzünk a szocialisták által – a Fidesz meglepő egyetértésével – keresztülvitt törvényből: „Az IMF-hitelkeret terhére 300 milliárd forint nyílna meg a bankok számára állami tőkeemelésre és további 300 milliárd forint használható fel 1500 milliárd forintnyi állami garancia nyújtására a banki hitelfelvetelekhez.”

Mit kaptunk cserébe a külföldi bankoktól? Felgyorsult a tőke kivonás. Mondhatnák, ez régen volt, ma már nem segítjük őket. Nos, idén márciusban a parlament csendben meghosszabbította a „bankmentő csomagot”, ezúttal a Fidesz előterjesztésére, az MSZP és LMP lelkes támogatásával. A hosszabbítás legfontosabb eleme az a feltőkésítési intézkedés, amely osztalékelsőbbbségi részvények fejében „új tőkét tesz elérhetővé a hitelintézetek számára, hogy megerősíthessék tőkealapjukat az esetleges veszteségekkel szemben”. Világos? A magyar állam fizesse a veszteségüket – mert az lesz, hiszen a pénzt hazautalják az anyabanknak. Cserébe adnak osztalékelsőbbbségi részvényt, azonban hiába a privilegizált nyereségi pozíció, mennyi osztalékot fizet egy veszteséges bank? Semennyit! Annyi részvényt meg nem kapunk, amely tényleges beleszólást jelenthetne az adott pénzintézet életébe.

Sőt, a magyar állam segítséget nyújt a bankok további pénzbehajtásához. Hivatalosan ez a következőképpen hangzik: „A jövőben a hazai bankoknak is meg kell találniuk azokat a módszereket, amelyek alapján a még a gazdaságban lévő készpénzt vagy banki betétekbe, vagy állampapírokba vonhatják be. A jegybank számításai szerint ma Magyarországon mintegy 2900 milliárd forint készpénz van kint, ebből hozzávetőleg 500 milliárd forint a vállalkozásoknál, 2400 milliárd a

LEHET ÁLLAMOSÍTANI!

Az egyik legnagyobb brit bankcsoport, a Royal Bank of Scotland (RBS) teljes államosításának lehetőségét fontolgatják vezető brit kormánytisztviselők, mivel elégtelennek találják az RBS és a többi brit nagybank vállalati hitelezési aktivitását – írta a Financial Times. Az előző brit kormány a pénzügyi válság kirobbanása után összesen 70 milliárd fontot (25 ezer milliárd forintot) fordított költségvetési forrásokból az összeomlás fenyegette brit bankok életben tartására, és ezzel – évtizedek óta először – gyakorlatilag bankállamosítást hajtott végre. (Figyelemreméltó: a pénzért cserébe a briteknél tulajdonhányad járt. A magyar banki csomagért cserébe egyetlen darab tulajdonjogot biztosító értékpapír nem kötött ki az államnál!) A befektetések nyomán a Royal Bank of Scotland bankcsoportban azóta is 82 százalékos az állami részesedés. A londoni gazdasági napilap bennfentes forrásait idézve azt írta, hogy a jelenlegi konzervatív-liberális kormánykoalíció belül felmerült a maradék 18 százalékos részvényhányad kivásárlása, bár George Osborne pénzügyminiszter állítólag ellenzi az ötletet. A tranzakció a jelenlegi árfolyamon hozzávetőleg 5 milliárd font (1800 milliárd forint) kiadást jelentene. A Financial Times szerint a teljes államosítás lehetőségének napirendre kerülése jelzi azokat az indulatokat, amelyeket a bankok által a vállalati hitelezés elé állított korlátok szítanak kormánykörökben. A lap forrásai szerint a kormányzat legfelsőbb szintjein többen úgy gondolják, hogy a pénzügyminisztérium eddigi hitelezés-ösztönző kezdeményezései hatástalanok maradtak, és a bankokat csak úgy lehet rászorítani a hitelkihelyezés élénkítésére, ha az RBS-t kényszerítik több hitel folyósítására. Ez azt jelentené, hogy az RBS-t a kormány utasítaná a vállalati szektornak nyújtott hitelek növelésére, amit viszont a részvényesek jogi úton megtámadhatnának. Ezt csak úgy lehet elkerülni, ha a kormány kivásárolja a többi részvényest – áll a Financial Times írásában.

lakosságnál.” Mit jelent ez? A bank nem hitelez, ami elméletben, a „kapitalizmus tankönyve” szerint feladata lenne,

hanem éppen fordítva, a meglévő tőkét is behajtja a magyar lakosságtól, a hazai vállalkozásoktól.

MENNYIT VESZTETTÜNK?

2010-ben a bankok 1700 milliárd forintot vittek ki az országból.

2010-ben a cégek 400 milliárd forintot vittek ki az országból.

2010-ben összesen ez kb. 875 000 munkahely fenntartására elég pénz mennyisége, bruttó 200 ezer forintos fizetéssel.

2011-ben a bankok 1800 milliárd forintot vittek ki az országból.

2011-ben a cégek 550 milliárd forintot vittek ki az országból.

2011-ben összesen ez kb. 980 000 munkahely fenntartására elég pénz mennyisége, bruttó 200 ezer forintos fizetéssel.

FELEDNI? SOHA!

A háborúk borzalmait, és az azt követő számos testi és társadalmi betegséget mindig meg lehetett volna előzni az emberiség történetében. Elsősorban a háborút magát nem kellett volna előidézni. 1945. augusztus 6-án mégis lehullott Japánra az első atombomba. Sajnos, nem az utolsó...

A Hirosimában elkövetett emberiségellenes bűntettre emlékeztetett Dr. Frankfurter Zsuzsanna, a Munkáspárt elnökségének tagja idén augusztus 6-án. Újra felelevenítette azt a pillanatot, amely évtizedekre meghatározta nemcsak Japán, hanem az egész világ életét.

Az atomtámadás után tíz évvel, 14 évesen rákban elhunyt Szadakora emlékezve Karacs Magdolna, a párt alelnöke vezetésével egy órás sétát tettek az aktivisták darumadarakat és újságot osztogatva a járókelőknek. Néhány madarat – mely Japánban a becsület, a hűség és a béke jelképe – a Reagan-szobor lábához szórtak a fekete koszorú mellé.

A jelképek figyelmeztetni kívánták az USA politikusait, hogy a tüzzel játszanak, de ugyanakkor minden békeszerető népnek szolidaritást üzentek a munkáspártiak Szadako darvainak szárnyán. Végezetül Fogarasi Zsuzsanna alelnök egy anya visszaemlékezését olvasta fel, aki orvosnak készülő fiát vesztette el a támadásban. Nem feledjük Hirosimát, Nagaszakit, de Afganisztánt, Vietnámot, Irakot se feledjük!

Szadako darvai mindig figyelmeztetni fognak, s a fekete koszorú is a halál kultuszára, amit élet fog felváltani! Mert más út nem lehet!..!

NÉPPUSZTÍTÓ IDEOLÓGIA: KÉRDEZD AZ USA-T!

A nukleáris fegyverek teljes leszerelését és a néppusztító ideológiák csiráinak elfojtását szorgalmazta a Magyar Békeszövetség elnöke a szervezetnek egy dunai hajón tartott Hirosima-napi megemlékezésén. Köteles György professzor beszédében az idősebb korosztály felelősségét hangoztatta, jelezve, hogy közülük sokan átélték a háborús borzalmakat, és hatniuk kell a fiatalokra, óvniuk kell őket a szélsőséges nézetek befolyásától. Igaz és szép szavak. Mint ahogy azzal is csak egyetérteni lehet, hogy „nem tűrhetjük a rasszizmust, az antiszemitizmust”. Egy gond van. Ennek semmi köze Hirosima tragédiájához. 1945. augusztus 6-án nem egy „szélsőséges rendszer”, hanem a „tökéletes demokrácia”, az Amerikai Egyesült Államok dobott le atombombát. Az áldozatok pontos számát csak megbecsülni lehet. A hirosimai emlékművön több mint 61 ezer név szerepel, a sugárfertőzős azonban a mai napig szedi áldozatait. A második amerikai atombomba három nappal később hullott Nagaszakira. Nyolcvanezren haltak meg. Amerikai katonai szakértők szerint is tökéletesen értelmetlenül, kizárólag washingtoni nagyhatalmi, szovjet-ellenes demonstrációt szolgálva. Erre mondja most Köteles professzor, a rendszerváltás után frissen gründolt új Békeszövetség első embere, hogy mindez a „szélsőséges eszmék” terméke. Értve rajta kimondva-kimondatlanul a fasizmust és kommunizmust. Az idős úr semmi mást nem csinált szépnevű szervezete mögé bújva, mint megerősítette a jelenlegi rendszer legnagyobb öngigazoló hazugságát: a barna és a vörös, az elnyomó és felszabadító, a hóhér és a forradalmár, a rossz és jó közötti különbség érdektelen, csak a mai haszon számít. Hirosimában és Nagaszakiban az Amerikai Egyesült Államok demokratikusan választott kormánya sohasem látott tömeggyilkosságot követett el. Erről, professzor és doktor, békeharcos Köteles úr elfeledkezett említést tenni. Okait keresse saját lelkiismeretében. Vagy ahol tudja.

HIROSIMAI NAPLÓ

A hátsó ajtón mentem be a házba. A fiam nem volt ott. A házunk valósággal ingott. A fogadószoba padlóját üvegszilánkok borították. Egy komor érzés azt diktálta, hogy a fiam súlyosan megsérült.

Dél volt. „Anyá” - hallottam egy gyenge, kétségbeesett hangot az ajtó mögül. Kisziettem és a látvány, ami elém tárult, megrendített. Naokin csak az alsónadrágja maradt. Vér folyt a vállán, és a hátán, a haja eltűnt, az arcára teljesen leégett. Naoki úgy elváltozott, hogy csak a jól ápolt fogsoráról ismerem rá. Az izgalomtól alig tudtam megszólalni. „Naoki, te vagy?” - ez volt minden, amit mondtam. Naoki testéről mindenütt levált a bőr, annyira, hogy nem tudtam, hol fogjam meg.

Besegítettem a konyhába, és leültettem a padlóra. „Vizet, vizet!” - könyörgött. Rohantam a csaphoz, de nem jött belőle víz. Eszembe jutott, hogy van hideg teám, abból adtam neki. Arról panaszkodott, hogy fázik. Nem tudtam, mit tegyek.

Közben egy, a szomszédban lakó katonatiszt jött néhány emberével. Azonnal intézkedett, hogy egy takarót tegyenek egy kocsi, és a fiamat egy elsősegélynyújtó-helyre vigyék. A katonarvos rövid ideig vizsgálta Naokit, majd felszólított, adjak enni a fiúnak, amit kíván. Az égési sebek súlyosabbak voltak, mint gondolták, küszöbön állt a halál. Elkészültem a legrosszabbra. Naoki valamit enni akart. Egy közeli kertből paradicsomot hoztam és odaadtam neki. Amint beleharapott, szájából ömleni kezdett a vér. A vér vörössége vörösebb volt, mint a paradicsomé - ma is szemem előtt van. Megfogta a kezem és nehéz lélegzettel ezt suttogetta: „Anyám, ne sírj! Élj a többiekért...” Szavait nem tudta befejezni.

A fiam olyan bátran halt meg, hogy nem tudtam sírni. Kaptam egy gyékényt, amibe betakartam. Egy kocsin hazavittem. Az üvegcserepekkel borított padlón helyet készítettem neki és arra fektettem.

Naoki iskolája Nakahiromachi-ban, 1,4 kilométerre volt a robbanás középpontjától, a mi kis házunk 2,5 kilométerre. Halálosan sebesült fiam tehát több mint egy kilométert rohant a lángtengeren keresztül.

A hirosimai atombomba pusztításáról szóló jelentés IV. kötetének 390. oldalán ez olvasható: „A gimnázium első- és másodosztályú tanulóinak augusztus 6-án tanítási napjuk volt. A diákok reggel, az iskolaudvaron gyülekeztek, a tanárok a tanári szobában. A bomba légnyomása azonnal megölt néhány tanárt és tanulót, a többiek, akiknek sikerült magukat a romok alól kiszabadítani, annyira megsérültek, hogy képtelenek voltak gondolkodni arról, hol találnak menekvést.

Egy alkalmazott, akinek sikerült kiásnia magát a romok alól, jelentette, hogy már csak kevés fiú van az iskolaudvaron. Egyesek olyan súlyosan megsérültek, hogy képtelenek voltak, akár csak egy lépést tenni. Haldokoltak. Mindent megtett a túlélők megmentésére, akit csak tudott, a folyóparton épített szükség-mentőhelyre vitt. Késő délután jöttek a tanulók hozzátartozói. A szerencsések megtalálták gyermeküket és hazavitték. A többiekkel a Vöröskereszt

„AZ ÉGÉSI SEBEK SÚLYOSABBAK VOLTAK, MINT GONDOLTÁK, KÜSZÖBÖN ÁLLT A HALÁL. ELKÉSZÜLTEM A LEGROSSZABBRA. NAOKI VALAMIT ENNI AKART. EGY KÖZELI KERTBŐL PARADICSOMOT HOZTAM ÉS ODAADTAM NEKI. AMINT BELEHARAPOTT, SZÁJÁBÓL ÖMLENI KEZDETT A VÉR. A VÉR VÖRÖSSÉGE VÖRÖSEBB VOLT, MINT A PARADICSOMÉ - MA IS SZEMEM ELŐTT VAN. MEGFOGTA A KEZEM ÉS NEHÉZ LÉLEGZETTEL EZT SUTTOGTA: ANYÁM, NE SÍRJ! ÉLJ A TÖBBIEKÉRT... SZAVAIT NEM TUDTA BEFEJEZNI.”

segítségével Kabe-Cho és Asa-Gun kórházába szállították. A tanulók többségének azonban, akik az iskolaudvaron voltak, súlyos égési sebeik ellenére sikerült

hazakerülni. Egy közülük (Mikami), akinek arca az égéstől felismerhetetlenül elváltozott, Koi lakásukra érve, halála előtt elmesélte anyjának a történetet. Minden diáknak, aki nem viselt sapkát, leégett a haja, az ingük rongyokban lógott. Kezüklábuk megdagadt. Minden túlélőről gondoskodtak. De égéseik és daganataik szinte felismerhetetlenné tették őket. Szörnyű kép volt, amelyhez a sebesültek nyögése és vízért való kiáltozása járult...”

Ősszel, amikor a város külterületén egy épen maradt épületben ismét megnyílt az iskola, gyászünnepeket tartottak a halott diákok emlékére. Az igazgató sírva kért bocsánatot, mert nem tudta megvédeni a bombáktól diákjait. Néhány szülő ismeretlen áldozatok hamvait vitte haza. Az én Naokim legalább a karjaim között halt meg...

Ha nem ölik meg, jó orvos lett volna belőle. Amikor beteg voltam, azzal biztatott, hogy orvos lesz, hogy engem gyógyíthasson. Lehet persze, hogy ezek csak egy anya túlzásai.

Családi orvosunk annyira szerette a fiamat, hogy többször így biztatott: ha a férjemmel a fronton a legrosszabb történik, ő fogja segíteni Naokit, hogy jó orvos legyen belőle. Az atombomba nemcsak az én fiam életét oltotta ki: Doktor Junzo Ito is meghalt, egész családjával együtt.

Naoki tudta, hogy az apja a fronton van, és ő az egyetlen fiú a családban. Sokszor elmondta, hogy ha az édesapja elesne is a háborúban, ne essek kétségbe. Ő mellettem lesz.

A fiam nincs többé, a férjem sincs, csak ketten maradtunk életben: Taeko, a lányom és én...

GYARAPSZIK A MUNKÁSPÁRT

Szervezeti szabályzatunk az elmúlt időszakban szép kiegészítéssel bővült. A párttagságot jelképező vörös könyvet a párt elnöke adja át a Munkáspárt új tagjainak. A párt ezzel is igyekszik elismerni azt a tényt, hogy a Munkáspárt tudatos választása a mai korban felér egy kisebb hőstettel. A pártnak meg kell becsülnie új tagjait, segíteni beilleszkedésüket, további fejlődésüket.

A múlt héten Abádszalókra volt hivatalos a párt elnöke, ahol a közelmúltban négyen léptek be a Munkáspártba. Hogy jutottak el a mi pártunkhoz? – kérdezte Thürmer Gyula Juhász Istvánt és feleségét, mielőtt ünnepélyesen átnyújtotta volna a tagsági könyvet.

Dolgozó emberek vagyunk. Nehéz időket élünk manapság, nagy a szegénység, nem nyugodhatunk bele abba, ami van. Ez a fiatalember jött el hozzánk többször is, hozta A Szabadságot és magyarázta a Munkáspárt politikáját – mutattak rá Dull Norbertre, aki a közeli Tiszaburán és a térségben szervezi a pártot. Juhász István egy sertéstelepen dolgozik, felesége szociális otthonban gondozó, a középgenerációhoz tartoznak.

A Munkáspárt tagja lett Zámbók Zsolt is, aki a maga 34 évével a fiatalabb generáció tagja, és ugyancsak ápolóként keresi a kenyerét. A baj az, hogy ez a kenyér egyre kisebb, mondja. Ki van ez találva!

Ha az egészségügyben emelik a béreket, mi szociális otthonnak minősülünk. Ha a szociális ágazatban van bérrendezés, bennünket az egészségügyhöz sorolnak.

Rózsa Julianna, a negyedik új párttag Kunhegyesre való, de egyelőre ott még csak egyedül van. Négy gyermeket nevel, nehéz körülmények között.

A program Tiszaburán folytatódott, rendhagyó gyűléssel. Halászlével egybekötött politikai eszmecserere hívták a falu apraja-nagyját. Sokan éltek is a meghívással, mások csak elsétáltak a kerítés mellett, de mindenki kíváncsi volt, hogy mi is lesz itt. Thürmer Gyula harmadik alkalommal látogatott el a faluba, és örömmel állapította meg, hogy a régi ismerősök újra eljöttek, és sokan vannak olyanok is, akik először néztek be a Munkáspárt rendezvényére.

A rendezvény lelke a Dull-család volt. Dull Norbert egész családja segédkezett abban, hogy mindenki jól érezze magát. Az eredmény nem maradt el. Kiváló volt a halászlé, a pogácsa, remek beszélgetés folyt napjaink gondjairól, a Munkáspárt programjáról.

A rendezvényre eljöttek a megye más munkáspárti vezetői, Bencsik Mihály megyei elnök, Gulyás László és Sipos Sándor, a Központi Bizottság tagjai, Horváth Sándor választókerületi elnök is.

További jó munkát, helyi és megyei szervezetek!

KÖNNYŰ A HALOTT OROSZLÁNBA RÚGNI!

A Petőfi Népe újságnak 25 éve rendszeres olvasója vagyok. A 2012. június 30-i számában olvasom: „Az emberi butaság határtalan és gyógyíthatatlan. Az óriási nagy baj, akik a Kádár temetésén sorban álltak, nem tudták, hogy egy gyilkos diktátort sirattak. Na ez nagy baj!”

Szerintem az többszörösen nagy baj, hogy vannak olyan történelmi ismeretekben analfabéták, akiknek írásai megjelennek. Nyilvánosságra hoznak buta és gyűlölködő írásokat!

Arról nem írnak, hogy Kádár János már 12 esztendősen korábban dolgozott, úgy, mint én. És ezt munkakönyvemmel igazolni tudom. Megértjük és értjük a munkásemberek baját.

1958-ban Kádár a következőket mondta: „Egy igazi kommunista embert az kell, hogy jellemezzen, hogy nem tud józúen lenyelni egy falatot sem, ha látja, hogy más ember éhez.”

Kádár idején nem volt sem munkanélküli, sem éhező. Nem volt kilakoltatás sem!

Kádárt lehet utálni, de az igazat akkor is ki kell mondani!

Lakatos Lajos

MEGHÍVÓ

Augusztus 18-án, szombaton, 11.00 órakor
az Államalapításra emlékezünk
Budapesten,
a Lehel Csarnok villamosmegállóval szemben levő
bejáratánál.

Augusztus 19-én, vasárnap, 10.00 órakor
az Új Kenyér ünnepére emlékezünk
Kecskeméten,
a Deák téri Szent István szobornál.

A rendezvények szónoka:
Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke

Mindenkit szeretettel várunk!

AMERIKAI DEMOKRÁCIA: DÖNTSÖN A DOLLÁR!

Fejenként 18 dollár - ennyit költenek egy amerikai meggyőzésére az őszi elnökválasztásokig. Első látására nem nagy összeg, de összesen ez majd 6 milliárd dollárt jelent. A világon több mint ötven országának kisebb a nemzeti jövedelme. Igaz, a jó amerikaiak chipsre még ennél is egy milliárddal többet költenek.

Több mint egymillió dollár kampánytámogatást gyűjtött Izraelben egy rendezvényen Mitt Romney, az amerikai Republikánus Párt várható elnökjelöltje, aki - az újraválasztásért induló Barack Obama demokrata párti elnökhöz hasonlóan - kész külföldön is frontot nyitni, hogy pénzügyi előnyt szerezzen ellenfelével szemben a minden idők legdrágább kampányának ígérkező idei elnökválasztásra. Ez volt Romney második adománygyűjtő rendezvénye külföldi útja során. Korábban mintegy kétfélmillió dollárt kapott Londonban élő amerikai állampolgároktól. A három államot érintő - Nagy-Britannia és Izrael után Lengyelországban záruló - körút fő célja az, hogy Romney mélyítse külpolitikai tapasztalatait, s bemutathassa külpolitikai programját. A kampányolás mellett azonban a pénzügyítés is központi szerepet játszik az út során. Romney említett adománygyűjtő reggelijén - amelyre egy kétfős belépő 50 ezer dollárba került - számos fontos pénzember megjelent, többek között Sheldon Adelson kaszinótulajdonos is, aki korábban azt ígérte, hogy kész százmillió dollárt költeni Obama megbuktatására. Adelson eddig tízmilliót ajánlott fel egy Romneyt támogató „szuper politikai akcióbizottság” számára. Romney izraeli látogatásának az is fontos célja volt, hogy a republikánus jelölt Izrael melletti kiállításával megszerezze az amerikai zsidóság támogatását. A Gallup felmérése szerint a zsidó vallású amerikaiak 68 százaléka Obamára szavazna, míg Romneyt csak 25 százalékuk választaná.

Korábbi adatok szerint Obama kampánya 600 ezer dollárt kapott külföldön élő amerikaiaktól, míg Romney 325 ezret kalapozott össze a tengerentúlon, bár ebben még nincs benne a Romney mostani útján összegyűjtött pénz, ahogy a

jogilag független, de a jelöltek mellett elkötelezett szervezetek által gyűjtött adomány sem. Ez csupán aprópénz a két jelölt által otthon begyűjtött összegekhez képest: jelentések szerint Obama eddig összesen 300 millió dollárt, Romney pedig 155 milliót szedett össze. Ugyanakkor a két jelölt számára az őszi kampányidőszakban - amelyet minden bizonnyal a drága tévéreklámok fognak dominálni - minden cent számítani fog, kiváltképp annak fényében, hogy közvélemény-kutatási adatok szerint egyre szorosabb a verseny köztük. Az amerikai törvények szerint külföldiek nem adakozhatnak az elnöki kampányokra, de az amerikai állampolgárok és a zöldkártyával rendelkezők lakhelyüktől függetlenül maximum 2500 dollárral támogathatják a jelölteket. Ez a korlátozás azonban könnyen kijátszható, mégpedig a szuper politikai akcióbizottságokon (Super Political Action Committee) keresztül. Ezek a szervezetek ugyan nem nyújthatnak közvetlen támogatást a politikai kampányoknak, de azoktól

függetlenül felső határnélkül gyűjthetnek pénzt cégektől, szakszervezetektől és magánszemélyektől, amely összegekből költési korlát nélkül áldozhatnak politikai üzenetük terjesztésére.

A jelöltek egyes esetekben úgy is jelentős összegeket szereztek külföldi támogatóktól, hogy nem hagyták el az Egyesült Államokat. Májusban Romney például 50 Hongkongban élő amerikai előtt tartott adománygyűjtést egy videokonferencia keretén belül. Obama támogatói Sanghajban, Párizsban és Londonban is tartottak gyűjtést. A jövő hónapban George Clooney színész Genfben rendez majd adománygyűjtő estet Obama számára, ahol egy belépő ezer dollárba, egy kétfős vacsora pedig 30 ezer dollárba fog kerülni. A szuper politikai akcióbizottságok elterjedése lehetetlenné teszi annak megállapítását, hogy mennyi külföldi pénz folyik be a kampányokhoz. A külföldi pénzek elfogadásának tilalma ezen szervezetekre is vonatkozik, de az általuk gyűjtött összegek egy része homályos vállalati entitásoktól érkezik, elfedve a pénz eredeti forrását. ■

A CIA ÉS AZ AL-KAIDA ÚJABB BULIJA

CIVILEKET HASZNÁLNAK PAJZSUL A SZÍRIAI LÁZADÓK

Barack Obama utasítására a CIA hivatalosan is támogatja a szíriai lázadókat, annak ellenére, hogy ezzel az „ősellenség” al-Kaidát is pénzelik és fegyverzik. Már a londoni lapok is kénytelenek beismerni: az úgynevezett felkelők meghatározó vezetői között külföldi terroristák vannak, s a lázadók a civileket használják élő pajzsként, hogy aztán a nyugati sajtó a hadsereg vérengzéseiről cikkezhesen.

Hivatalosan is kerekén 25 millió dollárral támogatja a Bassár el-Aszad elnök ellen harcoló szíriai lázadókat az Egyesült Államok. A CNN hírtelevízió értesülése szerint az erre vonatkozó rendeletet Barack Obama elnök az elmúlt hónapokban írta alá. A támogatást az amerikai külügyminisztérium szóvivője is megerősítette. A washingtoni kormány szándéka szerint a pénz – a hivatalos megfogalmazás alapján – „halált nem okozó” felszerelésekre, illetve berendezésekre, így elsősorban kommunikációs eszközökre fordítható. A CNN ugyanakkor úgy értesült, hogy Obama elnök már hónapokkal korábban aláírta azt a titkos rendeletet, amely lehetővé tette a szíriai lázadók segítségét. A dokumentumban szó sem esik bármilyen korlátozásról, azaz a pénz bármire, akár fegyverre is fordítható. Ráadásul a 25 millió dollár is csak a kezdő összeg, a fontos, hogy a CIA használhatja Szíria ellen millárd dollár feletti titkos alapját. A lényeg: a CIA és más ügynökségek által nyújtott titkos támogatás hivatalosan is engedélyezetté vált.

Mindez úgy, hogy az arab országban dúló polgárháború radikális iszlamisták gyakorlóterepévé változott. Német tv-csatornák helyszíni tudósításaiban érezhetően megcsappant a rokonszenv a „felkelők” iránt. Mind Dietmar Ossenberg (ZDF), mind Jörg Armbruster (ARD) helyszíni tudósításaiból kicsendül az aggodalom: mi lesz, ha Szíriában vallási fanatikusok jutnak hatalomra?

„A szíriai felkelő egységek Aleppo sűrűn lakott negyedeiben alakítanak ki hadállásokat, így ezeket a negyedeket éri a szíriai kormányerők tüzérségének, helikoptereinek és harci

„AZT MONDTÁK NEKÜNK, HOGY REÁLIS PÉNZT KAPUNK, HA FEGYVERREL ELMEGYÜNK TÚNTETNI ÉS EGÉSZÉBEN VÉVE A KATONASÁG ÉS A RENDŐRSÉG ELLEN HARCOLUNK. MIEBBE BELEEGYEZTÜNK. KIKÉPZŐTÁBORBA VITTEK BENNÜNKET, AHOL A FEGYVERFORGATÁST SAJÁTÍTOTTUK EL. KIKÉPZÉS UTÁN A HADSEREG ELLENI TÁMADÁSOKBAN VETTÜNK RÉSZT, EMBEREKET RABOLTUNK, NEKÜNK AZT MONDTÁK, HOGY A REZSIM HÍVELI. GYILKOLTUNK IS.”

JUSZEF NAAMI,
A SZABAD SZÍRIAI HADSEREG TAGJA

repülőgépeinek ossztüze” - áll a The Sunday Times online kiadásának helyszíni tudósításában. A vezető brit vasárnapi napilap munkatársának még a szír rezsimmel ellenséges aleppói menekültek is azt mondták, hogy a „felkelők” gyakorlatilag emberi pajzsként használják a civil lakosságot. A beszámoló szerint a lázadók a nyílt utcán, falhoz térdepeltetve géppuskázták le például a kormányhű Sabiha milícia öt tagját. Aleppóban nem sok rokonszenv övezte a Sabiha helyi vezetőjét, ám széles körű megbotránkozást keltett, ahogy fiával és három másik rokonával együtt kivégezték, és erről filmfelvételt is készítettek - áll a The Sunday Times beszámolójában. A lap szerint a Bassár el-Aszad szíriai államfő rezsimje ellen harcoló Szabad Szíriai Hadsereg „szaúdi pénzből” most már páncélos-elhárító, légvédelmi és mesterlövész-fegyverekhez is hozzájut. Akadályozza azonban megszerzett katonai hídfőállásainak megtartásában, hogy Aleppóban, Damaszkuszban és más városokban nem sikerült megnyernie a lakosság támogatását.

NYUGATI MÉDIAHAZUGSÁG

A Nyugat széleskörűen alkalmazza a líbiai forgatókönyvet a damaszkuszi rendszer megbuktatása céljából. Így minden vonalon folyik az információs háború, amelybe bekapcsolódott a legnagyobb ausztriai lap, a Die Kronen Zeitung is. A „tekintélyes bécsi lap” egy menekültcsaládról készített fényképet tett közzé. A menekültek Szíria gazdasági fővárosa, a romba dőlő Aleppo utcáján láthatók a fényképen. Egy gyermeket karjában tartó férfi és egy hidzsábos asszony megy a háború lángjai közt egy utcán. A fénykép alatti felirat szerint al-Aszad hadserege páncélosokkal tör magának utat Aleppo felé, amely a felkelők kezében van. Bloggerek az Európai Sajtófotó-ügynökség (European Pressphoto Agency – EPA) bázisából kapott fénykép segítségével hazugságon kapták rajta az újságot. Az EPA adatbázisában ugyanez a szíriai család megszokott városi képpel a háttérben látható, miközben a Photoshop mestereinek köszönhetően az városi romokká vált.

TERRORISTÁK, NEM FORRADALMÁROK

Sajtóhírek szerint a szíriai-török határon lévő Bab al-Hava átkelőnél gyülekeznek a szélsőséges iszlamisták. Az Afganisztánból, Pakisztánból, Csecsenföldről érkező dzsihád-veteránok motivációja egyértelműen vallási. Ők nem azért harcolnak Bassár al-Aszad ellen, mert a szíriai elnök „diktátor”, hanem mert az alavita vallási közösség tagjai. Utóbbi az iszlám síita ágához tartozik – a szunniták szemében pedig az alaviták hitetlenek. Ajmán az-Zavahiri, az al-Kaida vezére már februárban közölte: örül annak, hogy Szíria népe „szent háborút” indított Aszad rezsimje ellen. Üzenetében „Levante oroszlánjainak” nevezte a felkelőket. Nem sokkal korábban James Clapper, az amerikai titkosszolgálatok koordinátora egy kongresszusi meghallgatáson kijelentette: a szíriai biztonsági szolgálatok létesítményei ellen elkövetett merényletek az al-Kaida keze nyomát viselik magukon. Az al-Kaida számára, amely az utóbbi időben több súlyos csapást szenvedett el, kapóra jönnek a szíriai események. A terrorszervezet iraki szárnyának vezére kijelentette: a szomszédos országban zajló véres harcok „fiatalító kúrát” jelentenek a harcosai számára. A The Guardian a minap idézte

a Deir az-Zórban harcoló lázadók egy parancsnokát, aki önként csatlakozott az al-Kaidához. Mint elmondta, emberei heteken át sikertelenül ostromoltak egy katonai támaszpontot, értelmetlenül pazarolva lőszerüket – míg egy közeli faluból segítséget kaptak iszlamistáktól. Ők robbanószerrel megrakott teherautót vetettek be – a merénylet másnapján a katonák elhagyták a bázist. „Egyetlen töltenyt sem pazaroltunk el” – mesélte büszkén a parancsnok, aki a sikeres akció hatására lett tagja az al-Kaidának. A Szabad Szíriai Hadsereg számos parancsnoka dicséri a vallás fegyelmű erejét. Ezen kívül a dzsihádisták távirányított robbanószerkezetei kiváló eszközt jelentenek a szíriai hadsereg csapatszállító járműveinek és páncélosainak a megtámadásához. Az al-Kaida erejét mutatja, hogy emberei júliusban elrabolták, majd szabályosan kivégezték a szíriai állami televízió legismertebb bemondóját. A borzalmas tett híréül adó közleményben a terrorszervezet közölte: így jár az Aszad-rezsim minden támogatója... Egyedül júliusban 4200 ember vesztette életét a hadsereg és a felkelők harcai következtében, ami rekord a lázadás 16 hónap történetében.

BILIKÉK BUSZOK BUDAPESTEN

Tudják, mennyibe kerül egy busz átfestése? Ha „nagykerben”, a BKV saját emberei végzik, akkor is legalább 600-800 ezer forint. Szükség van rá? Netán „botrányos Rákosi képek” lettek volna a járműveken? Dehogy. Mindössze egy – milliárdos családjának köszönhetően – gyerekkori hobbyját hatalomra váltó fiatalember lázálmával találkozunk, amikor a bilikék buszokra szállunk. Már, ha szállunk, mert a Vitézy Dávid javaslatára született kormányrendelet szerint tömeg esetén most már nem lehet „csak úgy” felszállni a buszokra. A fogyatékkal élők, a kisgyermekesek és a bérletesek csak a jegyet váltó utasok után, legutoljára szállhatnak fel a járművekre. Eddig emberi tisztességből ez fordítva működött, most törvény a bunkóság. Zárásul még egy adalék a hasznos gazdálkodáshoz: Vitézy ifiúr 50 millióért rendelt tanulmányt a dugódíjról nem sokkal azelőtt, hogy leszavazták volna a javaslatot saját mentorai a fővárosi közgyűlésben.

Fotó: MTI/BRUZÁK NOÉMI

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.